

dosar nr. 2ra-1613/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: (I. Barbacaru)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Zbanciuc împotriva lui Vladimir Reus cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a încasat de la Vladimir Reus în beneficiul lui Vadim Zbanciuc dobândă de întârziere pentru perioada de 20 noiembrie 2017 – 06 noiembrie 2018 în sumă de 2984, 93 Euro, sau echivalentul sumei date în monedă națională conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei la ziua executării hotărârii,

c o n s t a t ă :

La 07 octombrie 2016, Vadim Zbanciuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Reus cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vadim Zbanciuc a indicat că la 02 iulie 2014 Vadim Zbanciuc a împrumutat lui Vladimir Reus suma de 20000 Euro, care urma a fi restituită pînă la data de 30 octombrie 2014, fapt confirmat prin recipisa, scrisă și semnată de Vladimir Reus.

Reclamantul Vadim Zbanciuc a invocat că la 30 octombrie 2014, Vladimir Reus a devenit obligat să restituie lui Vadim Zbanciuc împrumutul în mărime de 20000 Euro, pentru ca nu a fost restituit, încălcând astfel înțelegerea convenită și prevederile art. 871 alin. (1) Codului civil, ce stabilește că împrumutul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Reieșind din motivele menționate reclamantul consideră întemeiată cerința acțiunii privind

încasarea datoriei de 20000 Euro din contul lui Vladimir Reus în beneficiul său.

Reclamantul a mai indicat că soluționarea prealabilă a litigiului în speța dată nu este imperativă, prin prisma faptului că în recipisa din 02 iulie 2014 a fost stabilit de către părți termenul scadent de restituire a împrumutului. Or, respectarea acțiunilor prevăzute în dispozițiile art. 871 alin. (4) Cod civil sînt imperative pentru creditor în cazul unui litigiu legat de contractul de împrumut în care nu a fost stabilit termenul de restituire a împrumutului. În pofida celor menționate, la data de 06 aprilie 2015 lui Vladimir Reus i-a fost expediată somație de plată a împrumutului, prin scrisoare recomandată atât la adresa vizei de domiciliu cât și la adresa unde de facto locuiește, care au fost recepționate de destinatar la data de 09 aprilie 2015 și au rămas fără răspuns.

Reclamantul consideră că pârâtul Vladimir Reus este în întârziere de executare începînd cu data de 30 octombrie 2014, cînd a expirat termenul acordat pentru restituirea împrumutului, stabilit în recipisa din 02 iulie 2014, astfel pîrîtul fiind obligat la achitarea dobînzii de întârziere în mărime de 8841,09 Euro.

Reclamantul Vadim Zbanciuc a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pîrîtului Vladimir Reus a datoriei în sumă de 20000 Euro, dobînda de întârziere în mărime de 8841,09 Euro și a cheltuielilor de judecată.

La 02 februarie 2017 Vadim Zbanciuc a depus cerere de majorare a cuantumului acțiunii, prin care a solicitat suplimentar încasarea din contul pîrîtului Vladimir Reus a dobînzii de întârziere pentru perioada 29 septembrie 2016 – 30 ianuarie 2017 în mărime de 1280, 55 Euro.

La 04 octombrie 2017 Vadim Zbanciuc a depus cerere de majorare a cuantumului acțiunii, prin care a solicitat suplimentar încasarea din contul pîrîtului Vladimir Reus a dobînzii de întârziere pentru perioada 30 ianuarie 2017 – 04 octombrie 2017 în mărime de 2371, 51 Euro.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Zbanciuc împotriva lui Vladimir Reus cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat de la Vladimir Reus în beneficiul lui Vadim Zbanciuc cu titlu de datorie suma de 20000 Euro, cu titlu de dobîndă de întârziere pentru perioada 30 octombrie 2014 – 04 octombrie 2017 suma de 12493,15 Euro, în total 32493,15 Euro, sau echivalentul sumei date în monedă națională conform cursului stabilit de BNM la ziua executării hotărîrii, s-a încasat de la Vladimir Reus în beneficiul lui Vadim Zbanciuc cu titlu de cheltuieli de judecată: taxa de stat în mărime de 21466,09 lei, suma de 660 lei cu titlu de cheltuieli de citare a pârâtului prin executor, suma de 2870 lei cu titlu de cheltuieli de executare a încheierii de asigurare, în total 24996, 09 lei, în rest, cerința reclamantului privind compensarea cheltuielilor de deplasare a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Zbanciuc împotriva lui Vladimir Reus cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat de la Vladimir Reus în beneficiul lui Vadim Zbanciuc dobîndă de întârziere pentru perioada de 20 noiembrie 2017 –

06 noiembrie 2018 în sumă de 2984, 93 Euro, sau echivalentul sumei date în monedă națională conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei la ziua executării hotărârii.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că la data de 02 iulie 2014 Vadim Zbanciuc a transmis cu titlu de împrumut lui Vladimir Reus suma de 20000 Euro, cu termenul final de rambursare 30 octombrie 2014. În acest sens, a fost întocmită recipisa, care a fost semnată personal de Vladimir Reus și de către Vadim Zbanciuc. La data de 06 aprilie 2015, Vadim Zbanciuc a expediat în adresa lui Vladimir Reus o somație, prin care a solicitat executarea obligației sale, care rezultă din recipisa întocmită la data de 02 iulie 2014, însă care a fost lăsată fără răspuns.

Instanța de apel a reținut că prima instanță corect a ajuns la concluzia temeiniciei cerințelor înaintate de Vadim Zbanciuc cu privire la încasarea sumei de 20000 Euro cu titlu de datorie rezultată din recipisa întocmită la data de 02 iulie 2014, și a sumei de 12493,15 Euro cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 30 octombrie 2014 – 04 octombrie 2017. Or, din materialele cauzei și din declarațiile lui Vladimir Reus rezultă că, dânsul recunoaște că a întocmit personal recipisa la data de 02 iulie 2014, în sumă de 20000 Euro, însă afirmă că suma în cauză urma a-i fi transmisă de către Vadim Zbanciuc la păstrare pe un termen de un an, or, suma de 20000 Euro nu a fost primită cu titlu de împrumut, mai mult suma în cauză nici nu a primit-o în mână având în vedere că Vadim Zbanciuc după întocmirea acesteia a luat-o și a plecat netransmițând banii.

Instanța de apel a invocat că contrar prevederilor art.118 Cod de procedură civilă, Vladimir Reus nu a dovedit circumstanțele pe care le invocă drept temei al obiecțiilor sale. Iar, reieșind din prevederile art. 130 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond just a încasat de la Vladimir Reus în beneficiul lui Vadim Zbanciuc suma de 21466, 09 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, suma de 66 lei cu titlu de cheltuieli de citare a lui Vladimir Reus prin executor, și suma de 2870 lei cu titlu de cheltuieli de executare a încheierii de asigurare. Totodată, instanța de fond corect a respins cerința de compensare a cheltuielilor de deplasare la ședințele de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că, s-a adresat cu plîngerii la organele de drept, or, careva ordonanță de începere a urmăririi penale pe numele lui Vadim Zbanciuc nu a fost anexată și/sau alte acte judecătorești care să reflecte circumstanțele invocate de Vladimir Reus. Urmează a fi respins și argumentul referitor la faptul că, instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile martorilor, deoarece proba cu martori în asemenea litigii nu poate fi luată în considerație. Or, recipisa din 02 iulie 2014 este un act înscris care reflectă clauzele esențiale ale unui contract de împrumut. Astfel, argumentele invocate în apel nu pot constitui temei de admitere a apelului, deoarece nu denotă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii contestate și au fost obiect de examinare în instanța de fond, fiind cercetate și examinate pe deplin.

Cît privește solicitarea înaintată de Vadim Zbanciuc cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 2984,93 euro din contul lui Vladimir Reus, aceasta urmează a fi admisă, ca fiind întemeiată. Or, în conformitate cu prevederile art. 372 alin. (3) Cod de procedură civilă, în apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții. Se pot cere însă dobânzi, rate, venituri ajunse la termen și orice alte despăgubiri apărute după emiterea hotărârii în prima instanță, se poate solicita o compensație legală.

Astfel, pentru perioada de la pronunțarea hotărârii instanței de fond 20 noiembrie 2017 și pînă la 06 noiembrie 2018, urmează a fi calculată dobînda de întârziere pentru suma de 20000 Euro și care constituie suma de 2984, 90 Euro. Calculul s-a bazat pe prevederile art. 619 alin. (2) Codului Civil, care stabilește că în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9 % peste rata dobânzii prevăzută la art. 585, dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul dat părțile nu au calitate de consumatori și de aceea este aplicabilă anume norma prevăzută de aliniatul (2) al art. 619 a Codului Civil.

Instanța de apel a indicat că soluția dată de instanța de fond este corectă, motivată și amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și făcînd trimitere, atît la probele administrate, cît și dispozițiile legale aplicabile la caz, instanța de apel ajungînd la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

La 10 iunie 2019, Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Vadim Zbanciuc.

În motivarea cererii de recurs recurentul Vladimir Reus a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Recurentul Vladimir Reus a invocat că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, în scopul probării netransmiterii sumei adjudecate ca împrumut, au fost audiați doi martori Pavel Marcovteș și Grigore Suchisean, care în ședința de judecată au declarat ca într-adevar la 02 iulie 2014 între reclamantul Vadim Zbanciuc și Vladimir Reus nu au fost stabilite relații de împrumut deoarece după ce a fost întocmită recipisa de către Vladimir Reus care i-a transmis-o lui Vadim Zbanciuc, acesta din urmă nu i-a transmis banii menționați în recipisă și a plecat de la locul aflării lui Vladimir Reus, însă instanța de judecată nu a dat nici o apreciere acestor declarații, concluzionînd doar ca apreciază critic declarațiile acestor martori deși aceștea au depus jurământul pentru răspunderea penală în cazul unor declarații false. Peste ceva timp Vadim Zbanciuc a plecat din Republica Moldova în Federația Rusă deoarece era în urmărire generală pe un dosar penal intentat în

privința sa. Mai mult decât atât, în Inspectoratul de Poliție Rîșcani mun. Chisinau la data de 26 octombrie 2017 a fost pornită cauza penală cu nr. 20170202168, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal în privința lui Vadim Zbanciuc expediată spre cercetare la Inspectoratul de Poliție Rîșcani mun. Chișinău, unde se afla în examinare, se efectuează acțiuni de urmărire penală în scopul aflării adevărului și atragerii la răspundere penală a lui Vadim Zbanciuc, care nu se prezintă pentru depunerea declarațiilor pe acest caz la organul de urmărire penală și în cadrul examinării cauzei civile date în ordine de apel.

Recurentul Vladimir Reus a menționat că a solicitat suspendarea cauzei civile pe motivul ca organele de urmărire penală efectuează investigații la plângerea penală depusă de Vladimir Reus, referitor la faptele de excrocherie din partea lui Vadim Zbanciuc, însă instanța de judecată prin încheierea din 06 noiembrie 2018 a respins această cerere.

Recurentul a invocat că la data de 17 aprilie 2015 a depus plângere penală în privința lui Vadim Zbanciuc, cu privire la atragerea la răspundere penală a acestuia, pe indicii de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal. De către Inspectoratul de Poliție Rîșcani mun. Chișinău a fost pornită o cauză penală în acest sens, care a fost atașată la altă cauză penală pornită împotriva lui Vadim Zbanciuc și care se afla în cercetarea organelor de drept.

Recurentul a declarat că a atenționat organele de drept că banii în sumă de 20000 Euro în data semnării recipisei nu a primit și reclamantul încearcă prin toate mijloacele ilegale să încasazeze suma data de bani, cu dobânzile aferente și cheltuielile de judecată.

Recurentul a mai indicat că a anexat la materialele cauzei civile, încheierea din 13 aprilie 2019 a judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, prin care plângerea avocatului Alexandru Bodrug a fost admisă, în interesele lui Vladimir Reus ca întemeiată și au fost declarate nule ordonanțele procurorului Procuraturii Chișinău sediul Rîșcani Iuga Gabriela, din 20 aprilie 2018, de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal 20170202168, precum și ordonanța procurorului ierarhic superior din 19 iunie 2018 de respingere a plângerii, însă instanța de apel nu s-a referit la această hotărâre în decizia sa, ce constituie încălcarea art. 6 CEDO și anume dreptul la un proces echitabil.

Recurentul Vladimir Reus a menționat că în scopul stabilirii provenienței mijloacelor bănești care se pretind ca au aparținut lui Vadim Zbanciuc subsemnatul în interesele clientului său a depus o interpelare la data de 13 septembrie 2017 către Inspectoratul Fiscal de Stat sect. Buiucani mun. Chișinău, prin care a solicitat să i se prezinte venitul anual a lui Vadim Zbanciuc pe anii 2012-2013. În temeiul răspunsului nr. 26/2-09/3-13-2149 din 22 septembrie 2017 a fost informat ca subsemnatul nu este împuternicit să solicite asemenea informație, doar instanțele de judecată, precum și avocatul lui Vadim Zbanciuc în baza mandatului, prin care este împuternicit să apere drepturile și interesele persoanei fizice Vadim Zbanciuc. În aceasta ordine de idei, a solicitat de la instanța de fond cit și instanța de apel să contribuie la adunarea probelor necesare pentru a dovedi dacă Vadim Zbanciuc în funcția care o îndeplinea la locul de serviciu avea un venit suficient care să-i permită să acumuleze suma de 20000 Euro în perioada invocată în interpelarea avocatului Alexandru Bodrug și să-i împrumute această sumă de bani lui Vladimir Reus. Astfel a solicitat instanței de judecată să interpeleze Direcția Generală

Administrare Fiscala mun. Chisinau, Direcția Deservire Fiscala Buiucani mun. Chișinău declarația de venit a persoanei fizice Vadim Zbanciuc pe perioada anilor 2012-2014. Însa prin Încheierea protocolară a instanței de fond cât și celei de apel i-au fost respinse aceste cereri împiedicându-l să adune probele pertinente și admisibile în dovedirea poziției sale de apărător a lui Vladimir Reus încălcând în așa mod prevederile art. 6 CEDO.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 19 aprilie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 4480 (f.d. 70, vol. II), fiind recepționată de recurentul Vladimir Reus la 22 aprilie 2019, fapt indicat expres în cererea de recurs (f.d. 71, vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, la data de 10 iunie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 17 iulie 2019, în adresa intimatului Vadim Zbanciuc a fost expediată copia recursului declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 23 august 2019 Vadim Zbanciuc, reprezentat de avocatul Vitalie Caramanschi a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Vladimir Reus,

reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vladimir Reus, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Zbanciuc împotriva lui Vladimir Reus cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de

întârziere și a cheltuielilor de judecată.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan